

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 7 stycznia 2020 r.

Pozycja 15

POSTANOWIENIE z dnia 10 października 2019 r. Sygn. Ts 72/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej W.S.O.P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w sprawie zgodności:

art. 186 ust. 6 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, ze zm.) „w zakresie, w jakim przepis ten nakazuje, aby odwołujący poniósł całość kosztów postępowania odwoławczego przed Krajową Izbą Odwoławczą w sytuacji, w której zamawiający, w toku postępowania odwoławczego, uznał część zarzutów odwołania zgodnie z treścią żądania odwołującego” z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 7 maja 2019 r. (data nadania) W.S.O.P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez radcę prawnego ustanowionego z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego: 8 października 2018 r. skarżąca wniosła do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie od – jej zdaniem – niezgodnej z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (ówcześnie: Dz. U. z 2017 r. poz. 1579, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, ze zm.) czynności Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego w Warszawie (dalej: zamawiający), polegającej na sformułowaniu Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (dalej: SIWZ) z naruszeniem przepisów prawa.

W związku z powyższym, 22 października 2018 r. zamawiający dokonał modyfikacji treści SIWZ, w zakresie zbieżnym z częścią zarzutów podniesionych w odwołaniu, umieszczając stosowną informację na stronie internetowej oraz informując skarżącą o tym drogą mailową. Z uwagi na to, że działanie zamawiającego potwierdziło zasadność twierdzeń skarżącej – w trakcie rozprawy, która odbyła się 23 października 2019 r. przed Krajową Izbą

Odwoławczą – wycofała ona część (tj. 14 z 30) zarzutów odwołania w zakresie spójnym z dokonanymi zmianami.

Wyrokiem z 26 października 2018 r. (sygn. akt [...]) Krajowa Izba Odwoławcza (dalej: KIO) w punkcie pierwszym oddaliła odwołanie skarżącej, w punkcie drugim umorzyła postępowanie w zakresie wycofanych zarzutów oraz w punkcie trzecim obciążyła ją w całości kosztami postępowania odwoławczego, zasądzając na rzecz zamawiającego kwotę 3617 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

22 listopada 2018 r. skarżąca złożyła skargę na punkt 3 wymienionego wyroku KIO, którą Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy postanowieniem z 22 stycznia 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalił. Orzeczenie to wskazano w skardze jako ostateczne w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji. Zostało ono doręczone skarżącej 7 lutego 2019 r., zaś skargę konstytucyjną wniesiono do Trybunału 7 maja 2019 r.

Zarządzeniem z 26 czerwca 2019 r. sędzieja Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi przez doręczenie oryginału albo kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem postanowienia Sądu Okręgowego w W. XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy z 22 stycznia 2019 r. (sygn. akt [...]) oraz wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z 26 października 2018 r. (sygn. akt [...]).

Pismem procesowym z 10 lipca 2019 r. (data nadania) skarżąca uzupełniła braki formalne przez nadesłanie niezbędnych dokumentów.

Zdaniem skarżącej art. 186 ust. 6 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, ze zm.) nie odpowiada standardom konstytucyjnym, albowiem narusza następujące konstytucyjne zasady oraz prawa i wolności:

„1. Praw[o] dostępu do sądu, rozumianego jako prawo do sprawiedliwego postępowania, którego elementem jest zasada odpowiedzialności za wynik tego postępowania oraz prawo do odpowiednio ukształtowanej procedury zgodnej z zasadami sprawiedliwości i określoności prawa,

2. praw[o] do równej ochrony prawa majątkowego w postaci żądania zwrotu kosztów postępowania zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, – poprzez nakazanie skarżące[j] jako odwołujące[j] poniesienie całości kosztów postępowania odwoławczego przed Krajową Izbą Odwoławczą w sytuacji, w której postępowanie to zostało umorzone w części w związku z cofnięciem zarzutów przez skarżąc[ą] z uwagi na ich uznanie przez zamawiającego i konwalidację wadliwej czynności postępowania przez zamawiającego, w toku postępowania odwoławczego (po doręczeniu odwołania skarżącego), zgodnie z treścią żądania skarżące[j], tj. uznanie skarżące[j] za »stronę przegrywającą« sprawę, pomimo uznania zarzutów przez zamawiającego” (s. 2-3 skargi).

W związku z powyższym, skarżąca uznała, że zakwestionowany w skardze przepis narusza art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz art. 31 ust. 3, a także art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji.

W ocenie Trybunału, mimo że z *petitum* skargi wynikałoby, że art. 31 ust. 3 Konstytucji stanowi „samodzielny” wzorzec kontroli obok innych wskazanych przez skarżącą, to jednak argumentacja przedstawiona w jej uzasadnieniu jednoznacznie wykazuje rozpatrywanie naruszenia art. 31 ust. 3 w powiązaniu z art. 45 ust. 1 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu już w początkowej fazie postępowania spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytu-

cyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona określone przez prawo wymagania oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK.

W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania albowiem:

- 1) skargę sporządził radca prawny, który przedłożył pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia i wniesienia tego środka prawnego, a także do reprezentowania skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem;
- 2) skarżąca wyczerpała przysługującą jej drogę prawną, ponieważ od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy z 22 stycznia 2019 r. (sygn. akt XXIII [...]) nie przysługuje jej żaden zwykły środek zaskarżenia;
- 3) dochowany został przewidziany w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK trzymiesięczny termin wniesienia skargi, gdyż powyższe orzeczenie, zostało doręczone pełnomocnikowi 7 lutego 2019 r., a skarga konstytucyjna została wniesiona do Trybunału Konstytucyjnego 7 maja 2019 r. (data nadania);
- 4) prawidłowo określony został przedmiot kontroli, tj. art. 186 ust. 6 pkt 4a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, ze zm.), w związku z którym skarżąca wniosła skargę do Trybunału;
- 5) skarżąca prawidłowo wskazała, które przysługujące jej konstytucyjne prawa i w jaki sposób zostały – jej zdaniem – naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p. TK). Uzasadniła również sformułowane w skardze zarzuty (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p. TK);
- 6) pismem procesowym z 10 lipca 2019 r. (data nadania) skarżąca w terminie uzupełniła braki formalne nadsyłając niezbędne dokumenty.

W związku z powyższym i zważywszy na to, że sformułowane przez skarżącą zarzuty nie są oczywiście bezzasadne (art. 61 ust. 4 u.o.t.p. TK), Trybunał – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – postanowił nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.